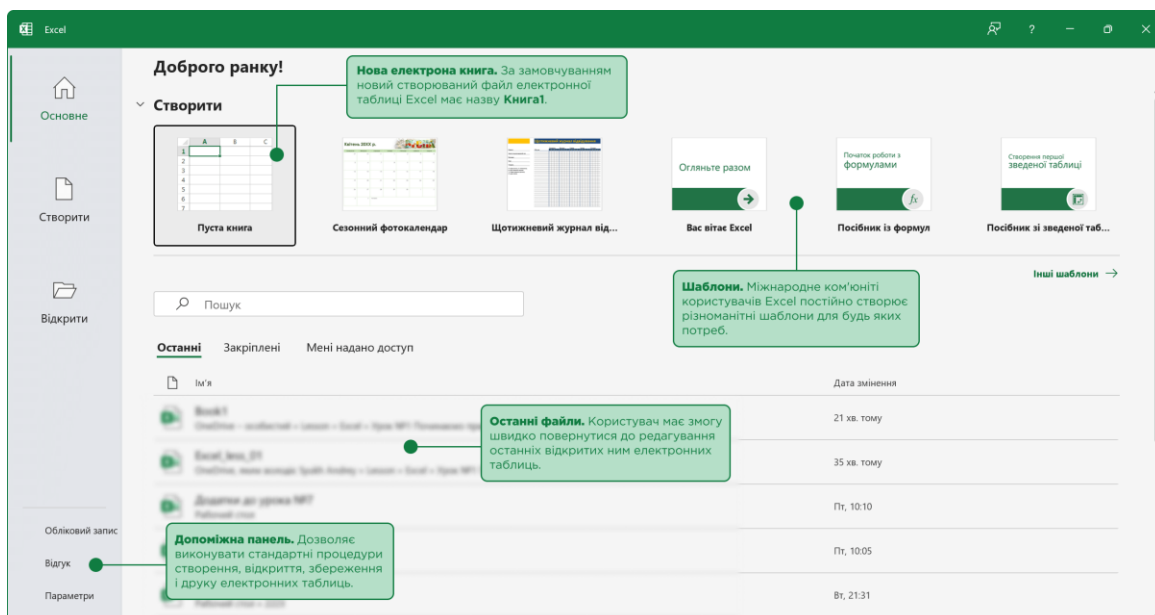

Вікно табличного процесора Microsoft Excel

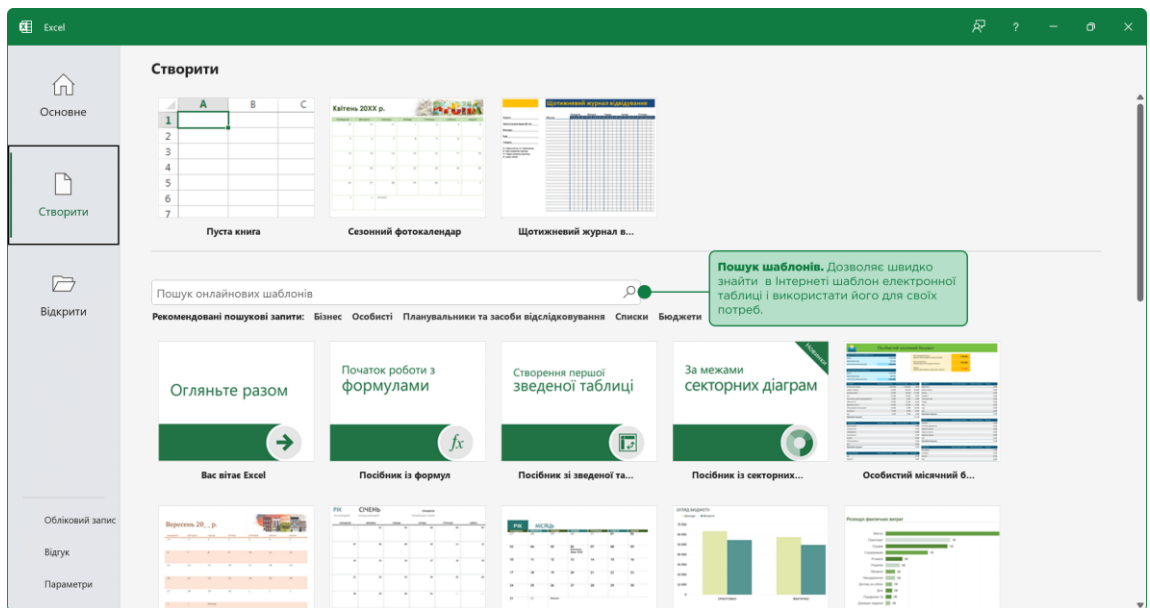
Microsoft Excel є одним з найбільш поширених табличних редакторів для опрацювання даних, поданих в електронних таблицях. Основними можливостями табличного процесора Excel є:

- **уведення даних** в клітинки електронних таблиць, їх **редагування** та **форматування**;
- **обчислення** з використанням вбудованих функцій та формул;
- **побудова діаграм та графіків** за даними, що містяться в клітинках електронних таблиць;
- **друк** електронних таблиць, діаграм і графіків.

Після встановлення пакету програм Microsoft Office, на робочому столі користувача або в меню Пуск з'явиться ярлик програми Excel. Запускаємо програму і переходимо до її початкового вікна.

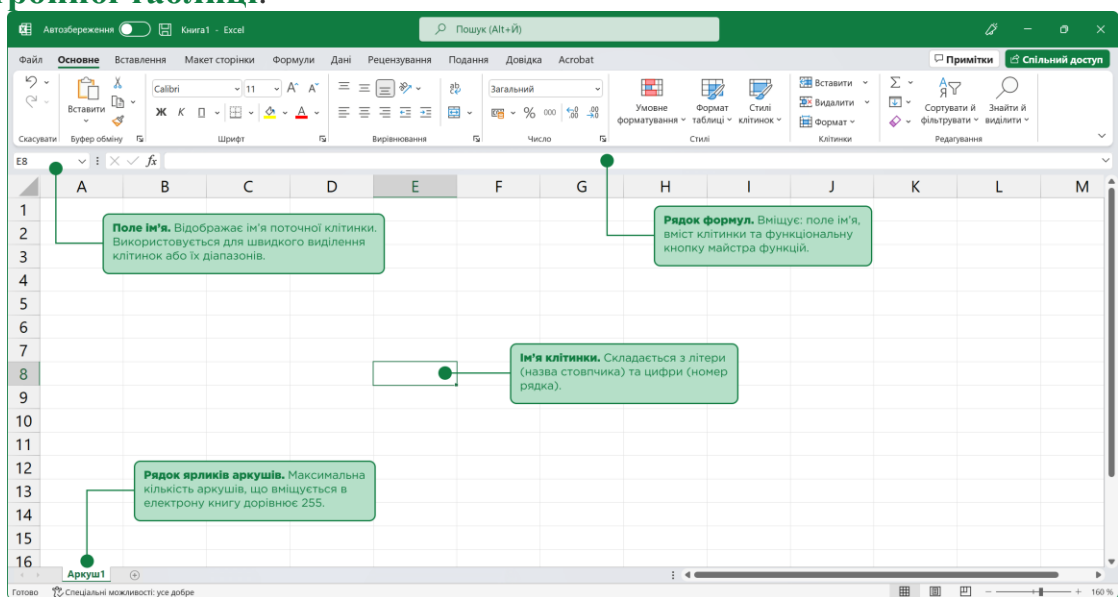

У початковому вікні Excel, окрім створення нової електронної таблиці, ми маємо змогу продовжити редагування вже відкритих нами в програмі таблиць. З іншого боку, якщо комп'ютер має підключення до мережі Internet, можемо скористатися вже готовими шаблонами, які постійно створює міжнародне ком'юніті користувачів Excel.

Створимо нову електронну таблицю і розберемо які основні елементи вміщує в себе вікно табличного процесора.

Основними елементами вікна Excel є: **стрічка команд**, **поле ім'я**, **функціональна кнопка майстра функцій**, **рядок формул**, **аркуші електронної таблиці**.

Основним об'єктом опрацювання табличного процесора є **електронна книга**, яка за замовчуванням має ім'я **Книга1** і містить в собі тільки один аркуш. Максимальна кількість аркушів в книзі може сягати **255**.

На кожному аркуші книги Excel розміщено **електронну таблицю**, яка складається із **стовпців** і **рядків**, на перетині яких утворюються клітинки. Загалом, електронна таблиця містить:

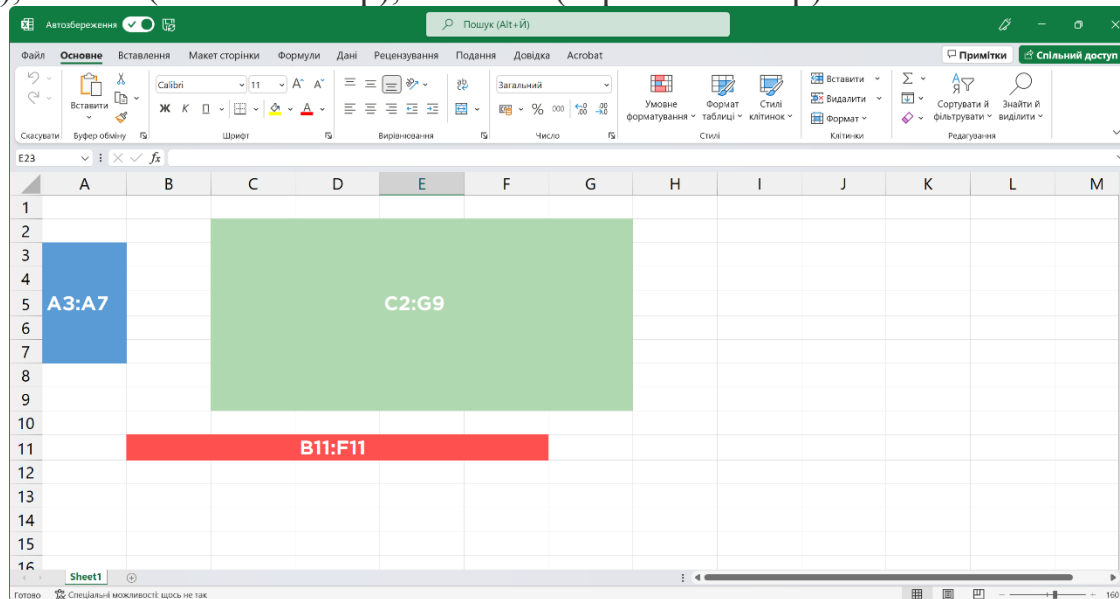
- **1 048 576 рядків** (номери від 1 до 1 048 576)
- **16 384 стовпці** (літери англійського алфавіту: A,B, ..., Z, AA, AB, ..., ZZ, AAA, AAB, ..., XFD)

Ім'я клітинки складається з літери (назва стовпчика) та цифри (номер рядка).

Наприклад: A1, AB132, ZZ98, ..., **XFD** – ім'я останнього стовпчика.

Аркуш електронної таблиці Excel вміщує в собі – **17 179 869 184** клітинки.

Сукупність клітинок аркуша електронної таблиці утворює **діапазон клітинок**. Діапазон клітинок, як і окрема клітинка, має адресу. **Адреса діапазону клітинок задається адресами двох клітинок, розміщених у його протилежних кутах, що розділені двокрапкою**. Наприклад: **A3:A7** (синій колір), **C2:G9** (зелений колір), **B11:F11** (червоний колір).

Рядок і стовпець також є діапазонами. Наприклад, адреса діапазону клітинок, до якого входять усі клітинки **десятого рядка**, є **10:10**, а адреса діапазону клітинок, до якого входять усі клітинки **стовпця В**, є **В:В**. Відповідно **6:8** – адреса діапазону клітинок, що включає всі клітинки рядків з номерами **6, 7, 8**, а **Н:L** – адреса діапазону клітинок, до якого входять усі клітинки стовпців **Н, I, J, K, L**.

Виділення діапазонів клітинок.

Виділення **суміжного** діапазону клітинок можна зробити декількома способами:

Навести курсор миші на першу клітинку діапазону, і, утримуючи ліву кнопку миші, перетягнути курсор до останньої клітинки діапазону.

Виділити першу клітинку діапазону, натиснути клавішу **Shift**, і, не відпускаючи її, клацнути по останній клітинці діапазону.

Ввести в **поле ім'я** адресу суміжного діапазону клітинок (наприклад: **C2:G9**).

Виділення несуміжного діапазону клітинок:

Виділити перший діапазон, затиснути клавішу **Ctrl**, і, не відпускаючи її, виділити наступні клітинки або їх діапазони.

Ввести в поле ім'я, через крапку з комою (;), адреси окремих клітинок або адреси не суміжних діапазонів клітинок (наприклад: **A1;B3:B9;A14:F14**).